

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14574/2025
19.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Нађа Бјелица, адвокат из ..., против тужене „ОТР БАНКА СРБИЈА“ АД Нови Сад, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5560/2022 од 05.06.2025. године, у седници одржаној 19.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5560/2022 од 05.06.2025. године у делу којим је потврђен усвајајући део првостепене пресуде.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5560/22 од 05.06.2025. године у делу којим је потврђен усвајајући део првостепене пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8292/2021 од 08.02.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, утврђено је да су ништаве одредбе члана 5. тачка VII и тачка XIV Уговора о стамбеном кредиту за куповину непокретности бр. ... од 12.12.2016. године, које се односе на једнократну накнаду на име обраде кредитног захтева и трошкове премије осигурања код Националне корпорације за осигурање стамбених кредита. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу врати неосновано наплаћени износ од укупно 95.419,38 динара и то на име трошкова премије осигурања код Националне корпорације за осигурање стамбених кредита износ од 69.144,48 динара и на име трошкова обраде кредита 26.274,90 динара, све са законском затезном каматом од 31.12.2016. године до исплате, као и да му надокнади трошкове парничног поступка у износу од 41.433,56 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се утврди да је ништава одредба члана 5. тачка 1. Уговора о готовинском кредиту бр. ... од 04.05.2018. године која се односи на једнократну накнду на име обраде кредитног захтева и да се обавезе тужена да му на име неосновано наплаћеног износа трошкова обраде кредита по основу уговора од 04.05.2018. године исплати 12.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.05.2018. године до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 5560/2022 од 05.06.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и тужене па је пресуда Основног суда у Новом Саду П 8292/2021 од 08.02.2022. године потврђена у побијаном делу (став први, други и трећи изреке). Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију у делу којим је потврђен усвајајући део првостепене пресуде, због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Побижана одлука у складу је са правним ставом о дозвољености уговарања трошкова обраде кредита усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 22.05.2018. године, допуњеним на седници истог одељења од 16.09.2021. године, као и са правним ставом о дозвољености уговарања премије осигурања, као обавезе корисника кредита, код Националне корпорације за осигурање стамбених кредита – НКОСК усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 16.09.2021. године, а код утврђења да у предуговорној фази тужиоцу није предочена обавеза плаћања банци премије осигурања код НКОСК и једнократне накнаде за обраду кредитног захтева, исказивањем врсте и висине ових трошкова кредита. Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари.

Из тог разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани

износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради утврђења и стицања без основа тужилац је поднео 26.02.2021. године, а вредност предмета спора је 95.419,38 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужене није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић